

4^e jaargang, no. 11
november 2025

In deze uitgave:

- De eerste brief aan de Tessalonicenzen (7)
- Dezelfde oorsprong
- Het fundament geeft levenskracht (10)
- Openbaring in vogelvlucht (9)
- Wandelen door het Oude Testament (31)
- Een beknopte bespiegeling over de eindtijd
- Een ligdeken met een boodschap
- Veerkracht

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE (met links naar het artikel)

- 1 Redactioneel – Jildert de Boer
- 2 Goud vanouds en van nu' – Rita Blijdorp: MP3 van Jan Paul Apon
- 3 De brief van Paulus aan de Tessalonicenzen (7)- J.E. van den Brink
- 5 Dezelfde oorsprong - Henk Lijzenga
- 6 Het fundament geeft levenskracht (10) - Dick Tom
- 8 Openbaring in vogelvlucht (9) - Toon van den Hoorn
- 10 Wandelen door het Oude Testament (31) - Cees Visser
- 15 Liederen om te luisteren of mee te zingen - Henk Verbeek
- 16 Een beknopte bespiegeling over de eindtijd - Jaap Klut
- 19 Een ligdeken met een boodschap - Zeina Bassa-Dafesh
- 20 Veerkracht - getuigenis - Marco Bouman
- 22 Gedicht: Laat angst niet overwinnen- Hanny Laurita
- 22 Mededelingen, websites, colofon

REDACTIONEEL

We zijn vier jaar onderweg met Hoger-Op. Elke keer weer streven we ernaar een blad met inhoud te maken dat ertoe doet. Dat doen we in bescheidenheid, maar ook met grote vrijmoedigheid, om niet onder stoelen of banken te steken wat de Heer ons door genade en zijn Geest heeft toevertrouwd. *'Iedere schriftgeleerde in het Koninkrijk der hemelen onderwezen, is gelijk aan een heer des huises die uit zijn voorraad nieuwe en oude dingen tevoorschijn haalt'* (Matt. 13:52). Dat mogen we doen met diverse schrijvers die naar voren brengen wat zij aan licht en inzicht van de Heer ontvangen hebben. We zijn dankbaar voor elk van hen die ieder op zijn/haar beurt een hulp zijn, om het blad geestelijke impact mee te geven. Dat is iets wat ik in mijn eentje nooit zou kunnen en wat daarom erg kostbaar is. Er wordt een grote variatie aan onderwerpen ingebracht die allemaal een positieve invloed van God op ons leven beogen.

Het kan best zijn dat de inhoud van Hoger-op soms 'teveel van het goede' is maar niemand is verplicht alles te lezen, zoals de redacteur en de vormgever uiteraard wel doen, omdat het bij hun taak hoort en dat gebeurt doorgaans met vreugde en doorzettingsvermogen. Maak daarom gerust je eigen selectie van artikelen die je heilzaam tot je neemt en die - naast alles wat je eigen gemeente biedt - je geloofsleven versterken. *Maar wordt het lezen niet moe in deze jachtige en flietsende tijd, waarin je juist extra geloofsopbouw nodig hebt.* Bedenk dat in vroeger tijd bladen - op praktisch dezelfde geestelijke golflengte - als Kracht van Omhoog, Levend Geloof en het Studieblad ook pittig waren om te lezen en je soms flink mocht kauwen op het aangereikte geestelijk voedsel.

Hoger-op wil geen 'hap-slik-weg'-blad zijn dat slechts oppervlakkig de geestelijke dingen belicht. Maar regelmatig steken we af naar diepgang, hoewel lichtvoetige, maar toch prikkelende stukjes ook een duidelijke functie hebben in het geheel.

Naast fundamentele artikelen komt er vaste spijs aan de orde. Dat willen we doen zonder 'theologische hoogstandjes' in begrijpelijk taal voor iedereen. Het vraagt wel enige inspanning, maar die wordt ongetwijfeld beloond met de zegen van de Heer, om het gebodene in alle ontspanning en met blijdschap uit te leven in de praktijk! (red.).

'GOUD VANOUDS EN VAN NU'

Door Rita Blijdorp

Beste luisteraars en lezers van deze rubriek. De serie over de wereldbeheersers der duisternis is nu beëindigd. Vanwege ruimtegebrek zijn de leesversies niet integraal in Hoger-op opgenomen maar werden afgebroken door een "lees verder" link. Dat maakt het lastig om de studies te downloaden. Mochten er mensen zijn die de leesversies (met grote dank aan Corrie Kuster die ze uittipte) in zijn geheel willen hebben dan kan ik deze aan u toesturen. Graag dan een mailtje met het verzoek hiertoe aan:

rita.blijdorp@upcmail.nl (ook voor het bestellen van MP3-opnamen van www.kdh-infotheek.nl)

Deze keer een hele andere boodschap. Een boodschap over David en Goliath van broeder Jan-Paul Apon, voorganger van VEG 'De Kern' te Ridderkerk, uit 1 Samuel 17:45-47 met de titel *"Waar sta jij....?"* Een heel bekende geschiedenis maar toch met verrassende aspecten. Het zet je aan het denken over waar jijzelf zou willen staan. Nu met de focus op bemoediging! Ter bemoediging en ter lering voor ons. De voordienst bij deze prediking ging eveneens over bemoediging, dus het sloot perfect op elkaar aan. Een quote uit deze preek: 'Goliath, oei wat een grote kerel, die kan ik nooit aan.' Of een ander denken: 'Dat is een grote man, die kan ik nooit missen.' Het is maar hoe je het bekijkt/bedenkt. Je kunt de preek downloaden via DEZE of [20251026-4542-JanPaulApon-1Sam17:45-47-Waar sta jij](http://20251026-4542-JanPaulApon-1Sam17:45-47-Waar%20sta%20jij). Heel veel luisterplezier toegewenst.

VAN DE PIONIERS:

DE EERSTE BRIEF VAN PAULUS AAN DE RESSALONICENZEN (7)

Door J.E. van den Brink (klik foto voor info)

1 Tess. 5:6-15

6 laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn.

Het is een groot voorrecht om tot de kinderen van het licht te behoren. Maar dit brengt ook verplichtingen met zich mee: Gods volk mag in de geestelijke wereld niet inslapen - niet inactief worden - maar moet wakker blijven. Dit betekent dat we dag en nacht waakzaam blijven in de geestelijke wereld, zodat we niet worden beïnvloed, verleid of overvallen door machten van de duisternis. Paulus zegt ook dat we nuchter moeten zijn. Wij verstaan onder iemand die nuchter is meestal een mens die met beide benen op de grond staat en alleen rekening houdt met concrete feiten in de zichtbare wereld. Maar de Bijbel bedoelt met nuchter zijn dat je oplettend bent in zowel de natuurlijke als de geestelijke wereld. Petrus zegt: *'Wordt nuchter en waakzaam, Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw'* (1 Petr. 5:8). In 1 Petr. 1:13 staat: *'omgordende de lendenen van uw verstand, weest nuchter, en vestigt uw hoop volkomen op de genade'*. Wie zijn verlichte verstand gebruikt, is nuchter en kan ook de geestelijke dingen zien. Zo heeft hij in de geestelijke strijd *'een vaste grond in de dingen die hij hoopt'*. (vgl. Hebr. 11:1). In 1 Petr. 4:7 staat: *'Het einde aller dingen is nabijgekomen, Komt dan tot bezinning en wordt nuchter, opdat gij kunt bidden'* - dat is: bezig zijn in de hemelse gewesten. In 1 Korintiërs 15:34 lezen we over *'rechte nuchterheid'*, die *besef van God* schenkt, die Geest is, en overwinning geeft over het kwade.

7 Want die slapen, slapen des nachts en die zich bedrinken, zijn des nachts dronken,

Als je slaapt, kom je automatisch in de nacht terecht. Hetzelfde gebeurt in de geestelijke wereld: wanneer iemands geest niet alert en actief is in de hemelse gewesten, maar inactief wordt, raakt hij overmeesterd door boze machten en belandt hij automatisch in de

duisternis. Hetzelfde gebeurt, wanneer men zich bedrinkt: de geest raakt bedwelmd, waardoor men niet meer in staat is, zich goed te oriënteren in de geestelijke wereld. Iemands geest kan verdoofd raken door stoffelijke middelen, zoals drank of drugs, maar ook door valse leringen en door rechtstreekse vergiftiging van de geest door leugnemachten.

8 maar laten wij, die de dag toebehoren, nuchter zijn, toegerust met het harnas van geloof en liefde en met de helm van de hoop der zaligheid;

Bedwelming hoort niet thuis bij de kinderen van het licht. Zij moeten in de geestelijke wereld niet alleen wakker zijn, maar ook helder - dus nuchter - zodat hun ogen geopend zijn in de geestelijke wereld en hun oren kunnen horen wat de Geest tot de gemeente zegt. Ze moeten ook strijdbaar zijn: niet alles over zich heen laten komen, maar standvastig blijven in de wapenrusting van God. Dan worden ze beschermd door het harnas van het geloof, of zoals Efeziërs 6:16 het noemt: *'het schild van het geloof'*. Wat is dit geloof? Waarin moeten zij geloven om deze bescherming te ervaren? Wanneer we ons niet laten intimideren door de vijand, maar in geloof vasthouden aan de kracht, de heerlijkheid en de trouw van Gods Geest die in ons woont, en dit met onze mond belijden, dan is dat onze afweer en bescherming. Ook *de volmaakte liefde, die de vrees verdrijft* (1 Joh. 4:18) en ons met God verbindt, is een harnas of pantser - een beveiliging tegen de boze machten. Deze liefde betekent volledige toewijding en een positieve houding tegenover God en Jezus Christus. Een ander onderdeel van de wapenrusting is de helm. Deze wordt op het hoofd gedragen en heeft dus de geestelijke betekenis van bescherming voor het gedachteleven. Wanneer onze gedachtewereld vervuld is met de hoop op zaligheid - dat wil zeggen: met Gods doel dat wij volkomen mens worden - beschermt dit ons gedachteleven tegen alle mogelijke beïnvloeding van geesten die ons van dit doel willen afleiden en op een zijspoor willen zetten. Petrus noemt de zaligheid *'het einddoel van het geloof'* (1 Petr. 1:9). Ons gedachteleven mag zich bezighouden met de hoop dit einddoel te bereiken. In Efeziërs 6:17 is sprake van *'de helm van het heil'*. Dat betekent ook dat ons denken zich richt op het heil - het herstel - waardoor de volkomen mens kan ontstaan.

9-11 want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van zaligheid door onze Here Jezus Christus, die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij wij

waken, hetzij wij slapen, tezamen met Hem zouden leven. Vermaant daarom elkander en bouwt elkander op, gelijk gij dit ook doet.

Het is niet de bedoeling dat de gemeente op de dag van de Heer een prooi wordt van duivelse machten. Integendeel: zij is gesteld als het eigendom van God, dat Hij uit de wereld heeft gered en waarmee Hij het einddoel wil bereiken (vgl. 1 Petr. 2:9). Hij is daarmee begonnen toen Hij ons de Heer Jezus Christus gaf als **het Lam van God, om de zonde van de wereld weg te nemen** (Joh. 1:29). Het doel is dat wij te allen tijde met Christus leven - niet alleen wanneer we wakker zijn en werken, maar ook wanneer we ons niet meer bewust zijn van de zichtbare wereld en gaan slapen. Ook dan moet onze geest met Hem verbonden blijven en met Hem leven. Dit is Gods bedoeling en het is niet zijn wil dat we 's nachts door angstaanjagende dromen worden opgeschrikt of op een andere manier onder druk worden gezet. Ook overdag moeten we erop letten, dat we door geen enkele situatie de gemeenschap met de Heer kwijtraken, dat wij niet verward raken of angstig worden. Sommige uitleggers denken dat met 'slapen' de dood wordt bedoeld. In hoofdstuk 4:13 gebruikt Paulus echter in het Grieks een ander woord voor 'ontslapen'. Zien we dat iemand op de een of andere manier afwijkt of het spoor bijster raakt, dan moeten we niet doen alsof het ons niet aangaat. We moeten hem aanspreken met zachtmoedigheid en liefde, niet uit de hoogte en niet beschuldigend of dreigend, want dat bouwt niet op. Het doel moet zijn om de ander op te bouwen en te versterken. De Tessalonicenzen hebben deze manier van Paulus geleerd en passen dit zelf ook toe (zie 2: 11,12).

12,13 Wij verzoeken u, broeders, hen, die onder u zich moeite getroosten, die u leiden in de Here en u terechtwijzen, te erkennen, en hen zeer hoog te schatten in liefde, om hun werk. Houdt vrede onder elkander.

Paulus vraagt alle gemeenteleden om de leiders of oudsten van de gemeente te respecteren. Ze moeten zich niet verzetten tegen hun leiding en hun aanwijzingen niet afwijzen, maar hen juist liefhebben en waarderen om het moeilijke en verantwoordelijke werk dat ze doen. In 1 Timoteüs 5:17 benadrukt Paulus dat vooral de oudsten die zijn belast met prediking en onderricht en die goed leiding geven, dubbel moeten worden beloond. Men mag niet zomaar een klacht

tegen hen aannemen (1 Tim. 5:19). Ook de Hebreeënschrijver vraagt respect voor de voorgangers, omdat zij het zijn die waken over de zielen van de gemeenteleden. Op hun schouders rust een grote verantwoordelijkheid, want ze zullen daar ook rekenschap van moeten afleggen. Ze moeten hun taak met vreugde kunnen vervullen en niet al zuchtend (Hebr. 13:17). Respect voor leiders betekent geen blinde gehoorzaamheid, maar dat men welwillend tegenover hen staat. Ook onderling moeten de gemeenteleden streven naar een vriendelijke en vreedzame omgang met elkaar en met buitenstaanders. Zoals Paulus dat elders verwoordt: **'Houdt zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, vrede met alle mensen.'** (Rom 12:18). De ware discipelen van Jezus worden herkend aan hun onderlinge liefde (Joh. 13:35). De boze zal altijd proberen om onenigheid te zaaien. Men dient de duivel echter geen voet te geven en boosheid in te tomen (Ef. 4:26,29). Men houdt vrede door **alle bitterheid, gramschap, toorn, getier en gevloek uit te bannen en door vriendelijk en barmhartig te zijn tegen elkaar, elkaar vergevend, zoals God ons in Christus vergeven heeft** (Ef. 4:31, 32).

14 Wij vermanen u, broeders, wijst de ongeregelde terecht, beurt de kleinmoedigen op, komt op voor de zwakken, hebt geduld met allen.

De apostel richt zich nu tot de leiders en noemt een paar categorieën gemeenteleden waar zij op moeten letten. Hij geeft daarbij aan hoe zij moeten handelen. Er zijn 'ongeregelde' onder hen - mensen die zich aan het gewone werk onttrekken, zogenaamd om zich voor te bereiden op de komst van de Heer. Die moeten worden aangespoord om rustig hun werk te doen en hun eigen brood te eten (zie 2 Tess. 3:11,12). Deze mensen zijn op een verkeerd spoor gekomen en de leiders moeten hen terechtwijzen. De tweede categorie zijn de kleinmoedigen, die angstig zijn bij verdrukking en vervolging. Zij hebben weinig moed en weerstandsvermogen. Zij moeten worden opgebeurd. De derde groep vormen de zwakken. Deze zijn niet ziek, maar zwak in het geloof. Zij laten zich intimideren door boze machten of door mensen met hun wettische geboden en voorschriften. Voor hen moeten de leiders opkomen en in de bres staan. Met al deze aangetaste, heen en weer geschudde en dwalende mensen is geduld nodig. Ze moeten worden opgevangen met liefde en wijsheid.

15 *Ziet toe, dat niemand kwaad met kwaad vergelde, maar jaagt te allen tijde het goede na, jegens elkander en jegens allen.*

Leiders moeten erop toezien dat mensen vergevingsgezind zijn. Als iemand iets verkeerd heeft gedaan, mogen ze zo'n persoon niet met gelijke munt terugbetalen. De Heer heeft immers gezegd dat we een broeder die tegen ons zondigt zeventig maal zevenmaal moeten vergeven (Matt. 18:21–22). Geen kwaad met kwaad vergelden betekent dat we onze vijanden liefhebben, goed zijn voor degenen die ons haten, zegenen wie ons vervloeken, bidden voor wie ons slecht behandelen en de andere wang toekeren (Luk. 6:27-29). We moeten onze tegenstanders - zowel die onder de broeders als in de wereld - met liefde tegemoet treden en het goede voor hen zoeken. Dat betekent dat we geen wraak nemen, maar *het kwade overwinnen door het goede* (Rom 12:19,21). Laten we dus voor iedereen het goede doen, vooral voor onze geloofsgenoten (Gal. 6:10) *(wordt vervolgd)*.

DEZELFDE OORSPRONG

Door Henk Lijzenga (klik foto voor info)

Waar kom ik vandaan?

Dat is een vraag waar kinderen, maar ook volwassenen, zich nogal eens mee bezig houden. Soms gaat een kind stiekem naar foto's zoeken om zeker te zijn of hij wel echt uit deze ouders voortgekomen is. Zijn dit werkelijk mijn ouders? Ben ik echt in dit gezin geboren? Vaak vanuit onzekerheid over wie hij is, onzekerheid over zijn eigenwaarde. Of omdat een kind zich te weinig gehecht weet bij de ouders en in het gezin. Op latere leeftijd kan dergelijke onzekerheid en onduidelijkheid grote nadelige invloed en uitwerking hebben op het leven van een mens.

God leren kennen

Wat een uitkomst als zo iemand de levende God leert kennen. Van deze God kun je het bestaan niet bewijzen, maar zijn bestaan is te ervaren en dat heeft veel grotere waarde. Hij is de Schepper van hemel en aarde, van al het leven en van de mens. En juist met de mens heeft God grote plannen. Prediker 3:11 zegt: *Hij legt de eeuw in het hart van de mens*. Hij ziet de mens als zijn gunstgenoot en wil de mens naast zich op de troon. God

wil de mens laten delen in heerschappij en heerlijkheid. Paulus noemt in Hand. 17:29 de mens als iemand die *van Gods geslacht* is.

God als Schepper en als Vader

Daarom is het belangrijk voor elk mens God als Schepper te erkennen. Toe te geven dat je een schepsel van God bent, aanvaarden dat hij de Vader is die je geschapen heeft. Zo wordt hij in het Oude Testament hier en daar beschreven, zoals in Deut.32:6. Hij maakt zich bekend als de God die mensen roept, die te raadplegen is, die te vinden is. Hij verlangt om genadig te zijn; breidt zijn armen uit naar de mens om zich over hem te ontfermen, zoals Jesaja 65:1,2 en Jesaja 30:18 aangeven. Belangrijker en doorslaggevender is het om hem te leren kennen als de Vader uit wie je opnieuw geboren bent. Zo maakt Jezus God bekend.

Wedergeboren is uit God geboren worden

De mens moet wedergeboren worden. Uit God geboren worden, in Gods hemelse werkelijkheid geboren worden. Deel krijgen aan de eeuwige levenskracht van God. Dat soort leven is bestand tegen het vuur van de boze. Dat geestelijke levensprincipe maakt je aardse leven rijker, dieper, intenser. Het is te ontvangen doordat er een oplossing is voor de zonde. Zonde maakt immers scheiding tussen God en de mens. Jezus Christus werd uit dezelfde God geboren en heeft daar zijn oorsprong. Hij werd door Gods Geest verwekt in het lichaam van een vrouw, een mens, Maria. Dat kon, omdat zij het Woord van God volledig in haar tot stand wilde laten komen. *“De Heer wil ik dienen: laat er met mij gebeuren wat u hebt gezegd.”* zegt Maria (Luk. 1:38).

De inzet van Jezus Christus

Deze Jezus werd vervuld tot alle volheid van God. Maar hij voelde zich niet te belangrijk, te groot en te hoog verheven om zich met andere mensen te bemoeien. Integendeel. Hij doet hetzelfde als zijn Vader in de hemel: Hij roept mensen, is genadig, is te raadplegen voor iedereen die dat maar wil. Hij breidt zijn armen uit om te ontfermen.

Deze mens Gods, Jezus Christus, wil zelfs de dood ingaan ten behoeve van ieder mens die uit God voortgekomen is. Dan kunnen mensen God niet alleen als Schepper leren kennen, maar ook als degene uit wie ze geboren zijn en eeuwig leven hebben ontvangen.

Jezus zet zich in voor de mensen om hen te heiligen. Hij weet dat hij en zij allen uit één en dezelfde zijn voortgekomen. Hij schaamt zich niet voor ons. Hij noemt ons broeders en wil ons leren om als vrienden met hem om te gaan.

Rust en zekerheid

Door deze gedachten diep in je hart te laten doordringen, komt er zekerheid, geborgenheid en ga je hechting van God ervaren. Diepe overgave aan deze werkelijkheid brengt tot rust en tot zekerheid.

Allen uit één! Wat een oorsprong!

“Want Hij die heiligt en zij die geheilgd worden, hebben één en dezelfde oorsprong, en daarom schaamt hij zich er niet voor hen broeders te noemen” (Hebr. 2:11).

HET FUNDAMENT GEEFT LEVENSKRACHT (10)

Door Dick Tom

Na een helaas lange onderbreking weer een vervolgartikel in deze serie. De vorige artikelen staan op www.hoger-op.nl en zijn te vinden via de [Index](#) en de [Trefwoordenlijst](#)

Egologie

Definitie: ‘Egologie’ is de voortdurende onverbreekelijke, drievoudige wisselwerking tussen lichaam, ziel en geest. De egologie biedt vele mogelijkheden vanuit de geest, voor het oplossen van de problemen in het lichaam en in de ziel!

God gaf de mens een geest, om daardoor de gelegenheid te hebben in diepe gemeenschap te treden met de mens, teneinde hem zo van Zijn kracht te kunnen meedelen. Des te triester is het, dat de moderne mens met al zijn kennis, de kennis van het samenwerken van ziel en geest in het lichaam, totaal kwijt is.

Psychologie en psychiatrie bieden geen volledige oplossing

De psychologie maakt alléén de ziel als object van haar wetenschap. De psychiatrie volgt in deze kritiekloos de psychologie. In deze beide menswetenschappen wordt nergens de werking van de geest gezien, laat staan benut, voor het oplossen van de problemen in de ziel. Psychè is het Griekse woord voor ziel. In deze taal

betekenen de woorden soma en pneuma respectievelijk lichaam en geest. Er zou dus naast de psychologie ook van ‘somalogie’ en ‘pneumalogie’ gesproken kunnen worden bij hulpverlening aan de mens met innerlijke problemen.

De psychologie beschrijft dus in wezen hooguit de helft van de inwendige mens en dan nog niet eens het belangrijkste deel. Het belangrijkste deel van de mens is namelijk de pneuma, want daarmee kunnen we kracht ontvangen in onze ziel. Als u het volgende opsommetje over lichaam, ziel en geest eens bekijkt, dan spreekt dat al boekdelen over de eenzijdigheid van de psychologie.

- Somalogie (lichaam is soma):
beschrijft de uitingen van ons lichaam.
- Psychologie (ziel is psychè):
beschrijft alles betreffende ons denken, voelen en willen.
- Pneumalogie (geest is pneuma):
beschrijft de werking van de geest op onze ziel en ons lichaam.
- Egologie (lichaam+ziel+geest):
beschrijft de totale mens vanuit de voortdurende wisselwerking tussen lichaam, ziel en geest.

De complete mens

“Een drievoudig snoer wordt niet licht verbroken” (Prediker 4:12).

“Geheel uw geest, ziel en lichaam in alle delen ...onberispelijk bewaard” (1 Thessalonicenzen 5:23).

‘Egologie’ is het voortdurend elkaar aanvullen van geest, ziel en lichaam, in alles onverbreekelijk op elkaar inwerkend. Inmiddels zal duidelijk zijn dat de mensbenadering zonder de geest van de mens daarin te betrekken, zonder meer leidt tot een gebrek aan energie. Die ontvangen we immers juist door onze geest. Daar begint de ‘energonomie’, namelijk het ervaren van de werking van de energie, die in ons ontstaat, door de veelzijdige kracht van de heilige Geest. Deze kunnen we ontvangen, als we met onze wil onze geest openen voor de heilige Geest van God.

Menselijke wetten of geestelijke kracht

Als we niet weten hoe we met onze eigen geest om kunnen gaan, kunnen we ook geen kracht ontvangen voor onze ziel door middel van onze geest. Automatisch

wordt dan alles in eigen kracht gedaan. Daar heb je dan wel wetten voor nodig. Zo wordt dan godsdienst het vervullen van wetten in plaats van het ervaren van kracht, moraaltheologie in plaats van 'energonomie.' De Bijbel zegt daarover:

"Die met een schijn van godsvrucht de kracht ervan verloochend hebben" (2 Timoteüs 3:5).

Paulus zegt zelfs dat ***"met wijsheid van woorden de kracht van het kruis tot een holle klank gemaakt kan worden"*** (1 Korinthiërs 1:17). Hij kon het haast over de hedendaagse theologie hebben!

De dop van de benzinetank

Het leven leven, zonder te weten over welke levensondersteunende energie je kunt beschikken, door middel van je eigen geest, is als een bestuurder die rijdt op een geleende scooter. Na een flinke rit wordt hij geconfronteerd met een lege tank, terwijl hij niet weet dat de dop van de tank onder het zadel zit. Wanneer de pompbediende het ook niet weet, kan er niet getankt worden. De tank blijft leeg. De motor komt niet weer aan de praat. Het is duwen geblazen. Dit overkwam mij ooit eens, toen ik een scooter van een collega leende, om met mijn vriendin, die nu al meer dan dertig jaar mijn vrouw is, een ritje te maken. Zo leven veel mensen, verstoken van de innerlijke krachtbron, omdat ze niet weten dat ze een geest hebben, omdat ze niet weten hoe ze daarmee hun hele leven van kracht kunnen voorzien. Dodelijk vermoeiend dat duwen tegen die dode werken. 'Egologie' daarentegen is de onverbreekelijke samenwerking van lichaam, ziel en geest (1 Tessalonicenzen 5:23). Hierdoor zijn we in staat ons hele wezen van top tot teen te laten functioneren vanuit een onuitputtelijke energie. Deze energie geeft God ons door middel van zijn Geest, wanneer wij Hem er biddend om vragen. Dat is: 'Energonomie' (Lukas 11:11-13).

De volle waarheid

Over het begrip 'de volle waarheid' eerst nog een toelichting voordat ik over ga met het verder uitwerken van het fundament. Dit begrip de 'volle waarheid' is eigenlijk een heel merkwaardig begrip en heeft, omdat men er een onjuiste inhoud aan gaf, enorm veel discussie en strijd opgeleverd op het religieuze erf. Wij kennen vanuit de Romeinse cultuur de betekenis van het begrip 'waarheid' in de zin van 2+2=4 en geen 5. Het tegenovergestelde van dit begrip waarheid is onwaarheid of leugen. Wie heeft gelijk en wie verkondigt de

waarheid zijn dan de bekende onderwerpen waar de discussie over gaat.

Het Joodse begrip voor waarheid is echter niet rationeel, maar functioneel. Waarheid wordt dan bijvoorbeeld, dat de appelboom appels voortbrengt en geen peren en dat bijvoorbeeld het oog ziet en niet hoort. Zo kon ook Jezus zeggen:

"Want aan zijn vrucht kent men de boom" (Matteüs 12:33b).

Het joodse begrip waarheid is 'de volle bestemming'. Het tegenovergestelde van dit begrip waarheid is niet ons begrip 'leugen', maar 'zinloosheid' of 'je doel missen'. In wezen is de volle waarheid het resultaat van het werk van de heilige Geest. De werking van de heilige Geest brengt de mens tot zijn volle bestemming, zijn volle ontplooiing. De volle waarheid is dus de bestemming en de volle ontplooiing van de mens.

Daarom kon Jezus ook zeggen: "Ik ben de waarheid".

"Ik ben de weg, de waarheid en het leven" (Johannes 14:6). ***"Wanneer Hij komt de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de VOLLE waarheid"*** (Johannes 16:13).

Door de kracht van de heilige Geest komen mensen innerlijk tot herstel en ontplooiing, dus tot de volle waarheid. Blokkades van zonde en wet laten de mensen niet verder komen dan een krachteloze, religieuze levenshouding, op grond van wetten en wetjes. Deze blokkades van zonde en wet kunnen doorbroken worden, omdat de mens, door middel van zijn geest en zijn ziel, in staat is om kracht op te doen, elk uur van de dag en onder elke omstandigheid. Opdoen van kracht en daardoor uitgroeien tot volledig herstel, en tot bestemming komen is: 'energonomie.' *'Energonomie' beschrijft de wetten van het Koninkrijk der hemelen uitsluitend als veelzijdige werkingen van de heilige Geest, die de mens ervaart als hij er om bidt.* Deze duidelijke dagelijkse invloed van de kracht van Gods Geest kan iedereen ondervinden als hij op de juiste manier weet om te gaan met de beide kanten van zijn innerlijke mens, zijn geest en ziel.

Egologie is dus de mensbeschouwing die uitgaat van de driedeling in de mens: lichaam, ziel en geest. Hierdoor is de mens in staat zich open te stellen voor de kracht van de heilige Geest. Omdat de mens met zijn geest de kracht van de heilige Geest in zijn ziel kan toe laten, kan hij tot de volle bestemming uitgroeien. Jezus noemde dat de volle waarheid, die door de Geest te bereiken is. *(wordt vervolgd).*

OPENBARING IN VOGELVLUCHT (9)

STILTE EN TOEBEREIDING

Door Toon van den Hoorn

1. De vorige twee studies heb ik een overzicht gegeven van de heerlijke gebeurtenissen in het zevende zegel. *Daarvoor hebben we ons intensief bezig gehouden met de processen en ontwikkelingen ten tijde van het zesde zegel.*

2. De ontwikkelingen in het zesde zegel zorgen ervoor dat het zevende zegel geopend kan worden.

In het zevende zegel worden deze processen *afgerond*; het zevende zegel is de **echte** eindtijd; *dan werkt alles in volheid.*

Naast de afronding van deze processen zijn er in het zevende zegel ook *nieuwe dingen*. Die zijn mogelijk op grond van die volheid die bereikt wordt: bijv. de overwinning op dood en dodenrijk, de wederoprichting van alle dingen.

3. We denken nu eerst na over de processen waar we middenin staan.

Dan gaat het over de overgang van het zesde zegel naar de zeven bazuinen van het zevende zegel.

Deze overgang kenmerkt zich door acht aspecten die in de komende drie studies aan de orde komen. Ik noem ze:

- stilte,
- voorbereiding,
- aanbidding en gebed,
- late regen,
- dageraad,
- bereidwilligheid,
- barensweeën en
- vuur.

LEZEN Openb. 8:1-6

a) De opening van het zevende zegel begint met een **stilte in de hemel van ongeveer een half uur lang**. In deze stilte is er een intense *verwachting* en tegelijkertijd een duidelijke *voorbereiding*.

In Op. 8:2 zien we: in die stilte krijgen engelen bazuinen in handen. In Op. 8:6 maken de engelen zich gereed om te bazuinen. Als engelen zich gereed maken is dat het gevolg van het gereed-

maken van de broeders en zusters.

Bazuin heeft te maken met de openbaring van Gods woord en tegelijkertijd het geschieden daarvan in levens van mensen.

Deze stilte kenmerkt zich door een *voorbereiding op dingen die gaan komen*. Vanaf Openb. 8:7 bazuinen de engelen het uit in 7 bazuinen en gebeurt het dus. Het is een stilte, waarin dienst gedaan wordt in de tempel en gebeden van alle heiligen opstijgen voor de troon van God. De aanbidding van de Heer staat centraal. Dit alles krijgt **eerst** zijn beslag; daarna blaast de eerste engel op de bazuin.

Deze stilte in de hemel is *opnieuw een persoonlijke gebeurtenis*. Mensen komen helemaal mee in de positieve processen van het zesde zegel en gaan dit beleven. Een stilte in de hemel, een stilte in *jouw* hemel. Innerlijke vrede: *een heerlijke beleving van Gods aanwezigheid*, van Jezus' tegenwoordigheid. Stilte in jouw hemel, en dat verbonden met een *actief en persoonlijk verwachten*. Vanuit een zicht op de komende dingen.

Stilte, en dat verbonden met een *intens persoonlijk geloof*. Stilte en dat verbonden met een diepe persoonlijke liefde voor God als bron van alle vrede en rust. Liefde ook voor Jezus, *de koning in het brengen van vrede*. Degene die jou die innerlijke vrede geschonken heeft.

Dit kun je bereiken en beleven door mee te gaan met alles wat in het zesde zegel mogelijk is.

Mensen, gedoopt in heilige Geest, verzegeld aan het voorhoofd, met zicht op de werkelijkheid van Christus. Mensen, die leven in het volle licht, *voor hen is er geen zonsverduistering*.

Stilte, *hoe?* Door alle berg en eiland radicaal van hun plaats te halen. Stilte, ervaren...*wanneer?* Wanneer *de geest van hysterie*, de bron van alle onrust en elke paniek, helemaal uit je hemel is verdreven. *Dan is het mogelijk om innerlijke rust te hebben.*

Leven in het volle licht

Alleen wanneer *de geest van weerspanning* buiten de deur staat; wanneer ook die berg in jouw hemel van zijn plaats is gehaald. Dan is het mogelijk om voortdurend zonder zonsverduistering in het volle licht te leven.

Leven in de werkelijkheid van Christus is alleen mogelijk als je innerlijk losgemaakt bent van de

verleugende geest van verwerping. Die wil jou iedere keer bij een andere werkelijkheid bepalen. Wanneer die berg in jouw leven van zijn plaats is gehaald, dan is het mogelijk die stilte te gaan beleven. *Een volledige bevrijding van alle machten der duisternis is dus noodzakelijk. Bevrijding en opruiming van alles wat de vijand in je leven heeft aangebracht. Dat ligt aan de basis van deze stilte.*

Er moet ook wat opgebouwd worden; *dat opbouwproces vindt plaats vanuit gemeenschap met Jezus Christus. Je hebt Hem aanvaard als je Verlosser. Hij heeft je zonden vergeven. Hij heeft je bevrijd. Dan wil Hij je dopen in heilige Geest. Ook een kenmerk van het zesde zegel. Geest gedoopte mensen gaan samen met Jezus denken. Ze openen zich voor het woord. Ze gaan in op het evangelie. Ze ontwikkelen persoonlijke liefde tot Jezus en vullen het evangelie in hun leven volledig in. Dat is vernieuwing. Zij verwijderen alle berg en eiland, doen intens de Here Jezus aan en ervaren een diepe innerlijke rust. Zij hebben hun gewaden gewassen en wit gemaakt in het bloed van het Lam. Ze staan voor de troon en vereren God dag en nacht in de tempel. (=in hun leven). (de twee groepen, weet je ze nog? uit studie 5: Openb. 7:14-15 en Openb. 6:15-16).*

Het is nu aan de orde om tot die innerlijke stabiliteit, die innerlijke rust en vrede te komen. Laat alle mogelijkheden van het zesde zegel ten volle werkzaam worden in je leven. Maak duidelijke keuzes in dit proces. Op basis van liefde voor God, voor Jezus, jouw Heer. Die rust, die daar het gevolg van is, blijft bestaan juist als de vijand aanvalt. *Psalm 120:7 "Ik ben een en al vrede" En wat staat hier vlak voor? Hij woont bij wie vrede haten. Het is dus mogelijk om innerlijk één en al vrede te zijn terwijl je woont bij hen die vrede haten. Over deze intense vrede hebben we het dus. Elke andere vrede is een valse vrede.*

Nog zo'n tekst: *Jesaja 32:17 "De vrucht der gerechtigheid zal vrede zijn, de uitwerking der gerechtigheid rust en veiligheid. En mijn volk zal in een verblijf des vredes wonen, in veilige woningen, in oorden van ongestoorde rust, zelfs wanneer het hagelt". Wanneer hagelt het? (zie Openb. 8:7). En: In die stilheid en vertrouwen ligt jouw sterkte (Jes. 30:15). Deze stilheid is een ken-*

merk een aspect van de nieuwe fase. Deze vrede is een blijvende beschutting. In deze rust kan Jezus het zevende zegel verder openen.

b) Te midden van deze vrede is er voorbereiding

Een voorbereiding, toebereiding, levensheiliging. Toename van kennis over zaken van de eindtijd. En dit niet alleen maar verstandelijk, maar je verwerkt deze dingen bewust in je leven. Dan versta je openbaring en geef je het een plaats in je persoonlijk leven. Het wordt dan persoonlijk bezit. Je bent bezig ernaartoe toe te leven en daartoe heilig je je van alle ongerechtigheid, kleine of grote.

Met die voorbereiding intense verwachting

Dit vraagt een actieve inzet van heel je leven; een inzet vanuit vrede, met zicht op wat aan de orde is, levend in heiligheid. Levend in liefde voor, en toewijding aan, Jezus Christus en Zijn woord. Een en al gehoorzaam alleen maar luisterend naar zijn woord.

c) Een derde aspect vind je in Openb. 8:3-4: de gebeden der heiligen.

Er is aanbidding. Mensen die zich hiermee bezig houden, komen steeds meer tot gebed en aanbidding. Hun intense gemeenschap met Jezus Christus, waarbinnen vrede en toebereiding is, dringt hen hiertoe.

Deze aanbidding vindt plaats in de tempel: *mensen die met hun leven een en al aanbidding zijn voor de Heer.* Mensen die vanuit dit leven tot God bidden en Hem aanbidden. Ook tezamen met je broeders en zusters in de gemeente, die aanbidding voor de Heer. Dan sta je zelf niet centraal met al je noden: *dan ben je vernieuwd in denken en leven en staat de Heer centraal.* Dan sta je bewust voor de troon. Bewust van je geestelijke positie. Van je geestelijke situatie. Je hart klopt van liefde voor de Heer en zoekt net als de Heer de ander. Dan is er aanbidding, vanuit volle rust en een toebereid hart, vol verwachting en verlangen om wat je ziet dat komen gaat.

4. Tenslotte

De liefde tot Jezus Christus en zijn woord uit zich in toebereiding en aanbidding. Hierdoor kan in deze periode van stilte een volledige rijping plaatsvinden: alle gaven van de Geest gaan dan in volheid functioneren. In deze rust kan de gemeente stand houden en openbaart

zij het zoonschap. *Tegelijkertijd is er een enorme verdrukking rondom die gemeente: hagel en vuur (zie de eerste bazuin).*

In deze studie gaat het om: *stilte, voorbereiding, waarbinnen gebed en aanbidding. In deze fase zijn we aangekomen.*

De Heer is bezig het zevende zegel te openen. Het kan *beleefd gaan worden: die vrede*. Door eenieder die er met zijn gehele hart naar leeft. Laat je nu niet langer met minder belangrijke dingen bezighouden; besef welke mogelijkheden er nu ontsloten zijn en blijven. *Bereid je toe*; stel je dus op als een bruikbare arbeider in zijn koninkrijk.

Wees actief *in aanbidding*: stel de Heer centraal in je denken, spreken en leven. Aanbidt in Geest *en in waarheid*: dat wil zeggen: met zicht op de werkelijkheid van het leven. *Heilig je, want God is heilig*.

Gaan we zo met elkaar door: *toewerkend naar die stilte in eigen hemel; en doorwerken in die stilte*. Dan wordt Mal. 3:1 werkelijkheid: *Ik, de Heer, Ik kom (wordt vervolgd)*.

[Overzicht studies Openbaringen](#)

[Schema zevende zegel Openbaring 19951004-2366a-](#)

[TvdH-openb8.1-6-6 verschijnselen Stilte en voorbereiding-\(op09\)](#)

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (31)

Naar de mp3 van de bijbelstudie gehouden door Cees Visser in de VEG 'Immanuël' te Breda op 2004-11-24

Genesis 33:1 - 34:31

Resumerend

In de vorige bijbelstudie stonden we stil bij de strijd die Jakob aan de Jabbok heeft moeten voeren. In die nachtelijke worsteling die aan zijn ontmoeting met Esau vooraf gaat, komt werkelijk 'alles' in hemel en op aarde op hem af. Uiteindelijk gaat voor Jakob het licht op en breekt er voor hem een nieuwe dag aan. Mét zijn God overwint hij de vijanden uit zijn verleden en ontvangt hij van God een nieuwe naam:

Israël. Met die naam mag hij het land Kanaän binnengaan. In diepe afhankelijkheid van Jahweh mag hij zich 'vorstelijk' gaan gedragen.

Jakob stelt zich op

In Genesis 33:1 lezen we het vervolg: *Jakob nu sloeg zijn ogen op en daar zag hij Esau aankomen, en met hem vierhonderd man.*

Jakob slaat zijn ogen op. Als de bijbel zegt dat iemand 'zijn ogen opslaat', gaat hij iets zien wat hij met zijn natuurlijke ogen alléén *niet* kan zien. Er komt iets *bij*: een indruk vanuit de geestelijke wereld die hij met zijn geestelijke ogen waarneemt. De NBV vertaalt dit min of meer 'weg': plotseling zag Jakob Esau op zich afkomen met vierhonderd man. Dat is jammer...

De confrontatie met Esau - de man met wie Jakob ruim twintig jaar geleden een groot conflict heeft gehad - is op handen. Tegelijkertijd beseft Jakob zijn nieuwe naam en positie: hij ziet op naar de Heer en stelt zich in verbondenheid met Hem als 'Israël' op. Hij grijpt niet terug op de slimheid en listigheid van vroeger; daar heeft hij mee gebroken. Gesterkt en vol vertrouwen gaat hij Esau tegemoet en zoekt daarbij naar wijsheid van boven.

Jakob gaat Esau tegemoet

Jakob treedt Esau tegemoet. Hij gaat zelf vooraan en stelt zijn vrouwen en kinderen achter zich op: eerst de beide slavinnen met hun zonen, dan Lea met haar zonen en dochter, en ten slotte Rachel met Jozef helemaal achteraan. *Toen verdeelde hij de kinderen onder Lea en Rachel en de beide slavinnen. Hij plaatste de slavinnen en haar kinderen vooraan, Lea en haar kinderen daarachter, en Rachel en Jozef achteraan. En zelf ging hij voor hen uit en boog zich zevenmaal ter aarde, totdat hij bij zijn broeder gekomen was* (Gen.33:2-3).

Ontmoeting met Esau

Jakob treedt Esau nederig tegemoet: hij buigt zich zevenmaal neer voor Esau. In het oosten is dat een diepe erkenning van de ander in zijn positie en situatie. In deze ontmoeting erkent Jakob Esau als zijn oudste broer. Esau ziet Jakob na al die jaren naderbij komen en zich steeds weer voor hem neerbuigen. De dag daarvoor heeft hij al die kudden naar zich toe zien komen. Bij het zien van Jakob lijkt er iets in hem te 'breken'. Genesis 33:4 - *Esau snelde hem tegemoet, omarmde hem, viel hem om de hals en kuste hem, en zij weenden. Daarna*

sloeg hij zijn ogen op, zag de vrouwen en de kinderen, en vroeg: Wie hebt gij daar bij u?

Ook Esau slaat zijn ogen op. Wat zal hij op dat moment gezien hebben? Wat is er bij hém binnengekomen? Hij huilt bij het weerzien van zijn broer. Hij ziet wat God in het leven van Jakob heeft gedaan. Hij ziet de zegen van God over Jakob in alles wat hij ziet van Jakob. Hij vraagt: Wie heb je daar bij je? Jakob antwoordt: *De kinderen, die God in zijn genade aan uw knecht geschonken heeft. Daarop naderden de slavinnen met haar kinderen en bogen zich neer. Vervolgens naderde ook Lea met haar kinderen en zij bogen zich neer. En ten laatste naderden Jozef en Rachel en zij bogen zich neer* (Gen.33:5-7).

Nieuwe kans

Voor Esau is deze ontmoeting met Jakob een nieuwe kans, een unieke gelegenheid om ook in *geestelijke* zin 'naderbij' te komen. Ook *hij* mag ingaan op de genade die God hem wil geven. Door *naast* zijn broer Jakob de plaats in te nemen die God voor hem bedoelt. Wil jij, Esau, je broer *erkennen* als de gezegende, en wil jij *delen* in die zegen van God over je broer?

Ik vermoed dat deze (heilrijke) gedachten bij Esau wel zijn 'langsgekomen'. Maar tegelijkertijd zullen er ook heel *andere* gedachten in hem zijn opgekomen of op hem zijn afgekomen: min of meer 'bekende' gedachten van vroeger...

Hoe Esau reageert

Hoe reageert Esau? Gaat zijn 'openheid' naar Jakob verder? Opent hij nu ook zijn hart voor wat *God* hem in deze ontmoeting wil tonen? Of komt het onverschillige weer bij hem op? Komt wat hem in het verleden zo vaak parten heeft gespeeld, weer naar voren? Wat gebeurt er op dat moment in de hemel van Esau?

De ontmoeting verloopt goed, beter dan verwacht. Het lijkt of alle problemen naar de achtergrond schuiven en nu alleen de broederband, de bloedband, spreekt. Dit *lijkt* op ware verzoening: de twee mannen omhelzen elkaar, kussen elkaar, er vloeien tranen... Maar is er ook sprake van *werkelijke* verzoening? De NBG zet boven deze perikoop in Genesis 33: Jakob met Esau verzoend.

Vindt er verzoening plaats?

De ontmoeting van Jakob en Esau is emotioneel. Wat is het goed om elkaar weer te zien en elkaar als broeders te aanvaarden. Om daar weer als een 'tweeling' te

staan. Maar worden zij ook in *geestelijk* opzicht weer één?

Ik denk dat Jakob daartoe wel een poging heeft gedaan. Jakob wil Esau benaderen vanuit zijn nieuwe positie in zijn God. Hij merkt de vriendelijkheid bij Esau op en ziet dat als genade van God. Hij zegt tegen zijn broer: je hebt me met open armen ontvangen; toen ik je zag was het alsof ik oog in oog met God stond.

Genesis 33: 8-11 - *Toen zei hij: Wat bedoelt gij met die gehele schare, die ik ontmoette? En hij zei: Om de genegenheid van mijn heer te winnen. Maar Esau zei: Ik heb al veel, mijn broeder; wat gij hebt, blijf bij uwe. Doch Jakob zei: Geenszins, indien gij mij genegen zijt, neem dan mijn gave uit mijn hand aan, omdat ik uw aangezicht gezien heb zoals men het aangezicht Gods ziet, en gij welgevallen aan mij gehad hebt. Neem toch mijn geschenk, dat u gebracht werd, want God is mij genadig geweest en ik heb alles. En hij hield bij hem aan, zodat hij het nam.*

Genademoment

Jakob wil Esau laten *delen* in de zegen die de Heer hem geschonken heeft en zijn nieuwe, geheel *vernieuwde* gedrag aan zijn broer tonen. In de hoop om voortaan in vrede en harmonie met elkaar verder te kunnen gaan. Ik geloof dat dit voor Esau een 'genademoment' is geweest. Hij ziet Jakob naar zich toekomen, vervuld van Gods genade en zegen. Het 'ontroert' hem. In deze emotionele ontmoeting met zijn tweelingbroer krijgt Esau de mogelijkheid om zich alsnóg naar Gods wil en bedoeling ten opzichte van Jakob op te stellen. Om al het 'oude' achter zich te laten. En net zoals Jakob te 'breken' met wat hem al zijn leven lang parten speelt. En zich zo daadwerkelijk met Jakob te *verzoenen*.

Komt het ervan? Leidt deze ontmoeting tot echte verzoening? Nee. Ondanks de goede sfeer blijft het bij een kortstondige, ontroerende ontmoeting en draagt dit gebeuren in de geestelijke wereld weinig of geen vrucht. In vers 12-13 lezen we: *En hij (Esau) zei: Laat ons toch opbreken en verder reizen; ik wil u begeleiden. Maar hij (Jakob) zei tot hem: Mijn heer weet dat de kinderen teer zijn, en dat ik kleinvee en zogende runderen bij mij heb; zou men die één dag al te zeer jagen, dan zou de gehele kudde sterven.*

Ieder zijns weegs

Jakob en Esau aanvaarden elkaar, omhelzen elkaar en laten elkaar daarna los. Esau blijft niet langer dan nodig is: hij keert dezelfde dag nog terug naar Seir met de

geschenken die Jakob hem heeft gegeven. Jakob gaat ook zijns weegs: hij gaat Kanaän verder binnen zonder begeleiding van Esau, zonder dat Esau nog verder met hem optrekt. De twee broers laten elkaar los; ze gaan allebei hun eigen weg.

Onverschilligheid en weerspannigheid

Esau doet zoals hij dat gewend is. Hij stapt over de hele zaak heen. Het lijkt alsof het verleden voor Esau niet meer speelt. Esau lijkt grootmoedig: hij praat nergens meer over. Maar is dit grootmoedig? Of is dit in diepste zin onverschilligheid? Laat maar zitten allemaal, houd er maar over op... Misschien is het zelfs een beetje weerspannig: zand erover, geen oude koeien uit de sloot halen...

Genade wordt niet benut

Op zo'n 'luchthartige' manier kun je een lastig gesprek ingaan, en daarmee het gesprek eigenlijk uit de weg gaan. Maar dan kan er *niets* worden *uitgesproken*, *niets* worden *benoemd* en ook *niets* worden *opgeruimd*. Gods genade wordt dan niet benut, het *echte* 'samen verdergaan' blijft dan buiten bereik.

Jakob ziet het gebeuren. Het genademoment wordt door Esau niet benut. Jakob dwingt hem daar niet toe. Dat werkt ook niet: je kunt niemand dwingen om Gods genade aan te nemen. Jakob trekt wél zijn conclusie. Hij is blij met wat bereikt is en laat Esau teruggaan naar zijn eigen gebied in Seir. Hij dringt niet aan: blijf nog een weekje en laten we dan nog eens verder praten... Nee. Hij ziet dat het bij Esau niet verder gaat dan het 'emotionele' en bespeurt geen *wezenlijke* verandering bij hem. Esau gaat terug naar huis en Jakob gaat verder op de weg die de Heer hem wijst.

Innerlijk verschil

Het blijkt dat Jakob en Esau in die twintig jaar innerlijk verder uit elkaar zijn gegroeid. En dan is het maar beter om los van elkaar verder te gaan. Jakob laat zich niet meeslepen door de emoties die zijn losgekomen. En ook niet door een meegaandheid naar Esau toe die niet van wijsheid getuigt. De grootvorst die zich al vóór de geboorte van de tweeling heeft gemanifesteerd, is nog steeds actief. In zijn strijd bij de Jabbok heeft Jakob zich ervan losgemaakt. Hij wil de genade die God hem heeft gegeven, volledig benutten en samen met God verder gaan. Esau is de beïnvloeding van die geest nog niet kwijt. Hij wordt op dit genademoment door die geest van daadwerkelijke verzoening met Jakob afgehouden.

Is uitpraten verstandig?

Waar ben je bij een poging tot verzoening op gericht? In zulk soort situaties denkt menigeen dat het 'samen uitpraten' alleen maar nieuwe problemen oplevert: niet doen, niet te veel praten, aanvaard elkaar, omarm elkaar, en geef elkaar de ruimte. En vaak is dat ook het beste. Als je geen rekening houdt met de werkelijkheid in de hemelsferen kun je inderdaad maar beter niet gaan praten. De machten der duisternis die het in die situatie zo moeilijk hebben gemaakt, gaan zich in zo'n gesprek opnieuw roeren. Daardoor wordt het vaak nóg moeilijker dan het al was. Vandaar dat veel mensen zeggen: houd toch op met dat gepraat, aanvaard elkaar gewoon, klaar... Ja, dat kan, dan ben je ook 'klaar'.

Dieper gaan

Het gaat dan niet verder, niet dieper. Na zo'n 'gesprek' kun je niet verwachten dat je samen weer in één geest kunt optrekken. Want dan moet er 'meer' gebeuren, dan moet je allebei iets willen. En daar kun je de ander hooguit toe uitnodigen, maar nooit toe dwingen.

Wanneer je met elkaar zoekt naar het 'hoogste' in verzoening, kun je alles wat gebeurd is en nog gebeurt in Gods licht plaatsen. Dan kun je de genade die God in zo'n gesprek biedt, allebei volledig benutten. En daarin de dingen die gebeurd zijn ook zonder aanklacht en zonder beschuldigingen over en weer, benoemen. Dan kun je in heilzaam overleg samen iets gaan herkennen, samen de werkingen van de vijand in het licht stellen, en samen dingen opruimen. De wederzijdse vergeving kan dan uitmonden in ware verzoening.

Bij nieuwe problemen kun je terugvallen op deze basis en samen verdergaan. Hé, dit is weer net zoals vroeger. We gaan er samen tegenaan; net zoals toen. Zo kun je één van geest met elkaar verder...

Als dit niet gebeurt, maar slechts blijft bij een 'knuffel', keert het probleem vroeg of laat terug en komt het opnieuw tussen je in te staan. Op zo'n moment kun je de genade van de Heer alsnóg benutten. Dat kan altijd. God wil altijd genade geven, die volledige verzoening altijd mogelijk maken...

Vergevingsgezindheid

Vergeving en verzoening is een *gevoelig* terrein, vooral voor geestelijke mensen. Ik denk dat je te allen tijde in zo'n situatie onder leiding van de Heer mag handelen vanuit het zicht op de geestelijke werkelijkheid. Omdat je weet dat Heer niet verwijt, niet beschuldigt en niet aanklaagt, maar altijd tot vergeving bereid is, kun je dan

ook zélf die vergevingsgezindheid aandoen, in de kracht die Hij je daartoe verleent.

In wijsheid en genade

Stel je op in die vergevingsgezindheid van de Heer, en doe wat Hij wil. Ga in op de genade die Hij je schenkt. En vraag om wijsheid. Is daadwerkelijke verzoening op dat moment mogelijk? Dan daarnaar handelen. Is het (nog) niet mogelijk? Dan is de eenheid van geest nog niet gerealiseerd. Dat moet je ook niet doen alsof het wél zo is...

Geen eenvoudig terrein. Nee. Laten ook wij onze 'ogen opslaan' en nog dieper leren putten uit de bronnen van heil. Dan kunnen we onder leiding van onze Heer op het gebied van vergeving en verzoening vooruitgang boeken.

Geef de ander de ruimte

Jakob geeft Esau de ruimte; hij werkt met Gods genade. Hij merkt op dat het bij Esau niet verder gaat dan een fijne ontmoeting met zijn tweelingbroer. Als Esau dan zijns weegs gaat, doet Jakob dat ook zonder zich verder nog beschuldigd te voelen: had ik maar dit of had ik maar dat... Jakob blijft de weg van de Heer bewandelen en Esau gaat terug naar Seïr. Na deze ontmoeting is er geen 'spanning' meer tussen hen.

Isaak sterft

Drie en dertig jaar *na* deze ontmoeting sterft Isaak, hun vader. Jakob woont dan in de omgeving van Isaak en Esau komt over uit Seïr. Samen begraven ze hun vader. Het is dan nog steeds 'goed' tussen de twee mannen. Maar ook op dat moment, in het samen begraven van hun vader Isaak, blijft een verdere toenadering tussen de broers uit. Ze hebben elk hun *eigen* leven en maken daarin hun *eigen* keuzen. Ze houden het daar maar bij. Meer zit er gewoon niet in...

Edom tegenover Israël

Hebben de boze geesten die in een *eerdere* fase zo duidelijk op Jakob en Esau zijn afgekomen zich in die *latere* fase van hun beider leven teruggetrokken? Zijn de werkingen van die occulte machten voorbij?

Nee, die geesten vanuit het voorgeslacht hebben wel degelijk doorgewerkt: in hun nageslacht. De machten waar Jakob in zijn strijd bij de Jabbok innerlijk afstand van heeft genomen, duiken in zijn nageslacht opnieuw op. In de nageslacht van Esau zie je het weerspannige en onverschillige doorwerken. Uit Jakob ontstaat het

volk Israël, uit Esau ontstaat het volk Edom. Die twee (broeder)volken staan vierkant tegenover elkaar: in de geestelijke wereld en (daardoor ook) in de natuurlijke wereld. Zulke geesten wijken niet als mensen elkaar omarmen en kussen.

Occulte geesten werken door

Occulte geesten uit het voorgeslacht willen *altijd* doorwerken in het nageslacht. Zulke machten moet je benoemen, uitdrijven, en er innerlijk van loskomen. Dit geldt voor elke generatie in dat nageslacht. Uit zichzelf laten ze nooit los. In de loop van de geschiedenis zijn er veel conflicten en confrontaties geweest tussen Israël en Edom. Het Oude Testament beschrijft ze. En wat te denken van koning Herodes in het Nieuwe Testament. Deze Edomiet geeft de verschrikkelijke opdracht tot de kindermoord in Betlehem. Daar steekt die geest *nóg* een keer de kop op. Steeds weer verheft die geest zich tegen het volk van God, tegen de Christus, met de bedoeling om Gods plan onderuit te halen.

Met 'Edom' wijst de bijbel op het weerspannige en onverschillige, op het antigoddelijke en antichristelijke. Het gaat dan niet om *mensen*, maar om de macht die zich eeuwenlang door die mensen manifesteert.

Jakob trekt naar Sichem

Jakob trekt verder en vestigt zich eerst in Sukkot. Deze plaats ligt tussen de Jabbok en de Jordaan. Na enige tijd trekt hij verder naar Sichem.

Genesis 33:16-20: *Dus ging Esau die dag weer zijns weegs, naar Seïr. Maar Jakob brak op naar Sukkot en hij bouwde zich daar een huis, en voor zijn kudde maakte hij hutten. Daarom noemde hij die plaats Sukkot.*

Jakob kwam op zijn tocht uit Paddan-Aram behouden bij de stad Sichem, in het land Kanaän en sloeg zijn legerplaats ten oosten van de stad op; hij kocht voor honderd geldstukken het stuk land waarop hij zijn tent gespannen had, van de zonen van Hemor, de vader van Sichem. Daar richtte hij een altaar op en noemde dat: De God van Israël is God.

Jakob trekt verder naar Sichem, de plaats waar zijn grootvader ook is geweest. Als Abram het land Kanaän binnentrekt, is zijn eerste pleisterplaats Sichem. Daar spreekt God opnieuw tot hem. Op die plaats richt Abram een altaar op en brengt hij de Heer een offer. Hij dankt de Heer alsof alle beloften die God aan hem heeft

gedaan al vervuld zijn, terwijl er op aarde nog niets zichtbaar is.

Op diezelfde plaats komt nu ook Jakob. Hij koopt een stuk grond van Hemor, de vorst van Sichem, en richt daar een altaar op. Hij roept de naam des Heren aan, roept Gods naam uit over dit land waar hij opnieuw is binnengekomen. En hij roept: **de God van Israël is God. Zijn God is God. De NBV heeft hier staan: *El is de God van Israël.***

Dit is een mooi begin. In die samenkomst bij dat altaar met heel zijn familie roept Jakob allen op om zijn God te dienen en zijn naam te verbreiden.

Affaire rond Dina

Gebeurt dat ook werkelijk? Nee. Er gebeurt bij Sichem iets dat zeer zeker *niet* tot eer is van God.

Dina, de dochter van Jakob en Lea, gaat op een dag eens kijken bij de meisjes van het land. En dan wordt zij midden op het veld overweldigd en verkracht door Sichem, een van de zonen van Hemor. Die jongen is straal verliefd op het meisje en dan staat er: ***hij spreekt tot haar hart*** (Gen.34:3). De NBV zegt: hij doet zijn best om haar voor zich te winnen. Tegen zijn vader zegt hij: ik wil trouwen met dat meisje, ik ben helemaal 'gek' van haar. Dat klinkt wel mooi, maar wat hij gedaan heeft is niet zo mooi: een meisje overweldigen en verkrachten... Sichem wil trouwen met Dina. Samen met zijn vader gaat hij op pad naar Jakob om het goed te maken met hem. In dat gesprek wil Hemor Dina tot vrouw vragen voor zijn zoon, Sichem, en zich verzoenen met Jakob en zijn familie.

Weer een verzoeningspoging

Loopt dit gesprek goed af? Vindt er nu wél verzoening plaats? Je houdt je hart vast...

Hemor zegt als hij bij Jakob en zijn zonen is: ***Sichem, mijn zoon houdt zielsveel van uw dochter, en daarom verzoek ik u haar aan hem uit te huwelijken en verbindt u ook door andere huwelijken met ons. Geef ons uw dochters en trouw zelf met die van ons en blijf dan bij ons. Het land ligt voor u open, u kunt er wonen, er vrij in rondtrekken en er grond kopen.***

Sichem zelf zegt: ***Bewijs mij alsjeblieft die gunst, dan geef ik u alles, vraag gerust een hoge bruidsprijs van mij, grote geschenken. Ik geef u alles wat u verlangt als u mij het meisje maar tot vrouw wilt geven*** (Gen.34:8-12).

Wat gebeurt er dan? Je zou denken dat Jakob als Israël, als heer des huizes en als vader van zijn zonen het woord neemt en de vragen van Hemor en Sichem op waardige en vorstelijke wijze beantwoordt. Maar dat gebeurt niet. Israël zwijgt. Jakob zegt niets, zijn zonen geven antwoord.

Listig antwoord

De zonen van Jakob geven aan Sichem en aan Hemor een listig antwoord: ***Toen antwoordden de zonen van Jakob Sichem en zijn vader Hemor bedrieglijk en spraken, omdat hij hun zuster Dina onteerd had, tot hen als volgt: Wij kunnen dit niet doen, onze zuster aan een man geven, die onbesneden is, want dat zou voor ons een schande zijn. Slechts op deze voorwaarde kunnen wij u ter wille zijn: indien gij ons gelijk wordt, doordat bij u al wie mannelijk is, besneden wordt; dan zullen wij u onze dochters geven, en uw dochters voor ons nemen, en wij zullen bij u wonen, en wij zullen tot één volk zijn*** (Gen.34:13-16).

Geest van bedrog

De geest uit het voorgeslacht steekt hier weer de kop op: in Jakobs zonen. Jakob heeft er zelf mee gebroken, hij heeft de naam van zijn God uitgeroepen over dit land, deze streek. Maar het listige en bedrieglijke komt nu in zijn zonen weer naar boven. Zij spreken in Jakobs plaats en geven Hemor en Sichem een bedrieglijk antwoord. Ze zeggen: Ja, dat is goed, Dina mag met Sichem trouwen. Maar jullie moeten je dan wel allemaal laten besnijden. Dan worden we één volk, dan worden jullie net als wij.

Dat klinkt heel goed. Er zit ook best wat in, maar het wordt gebruikt (misbruikt) voor bedrog.

Instemming

Hemor en Sichem vermoeden niets; ze stemmen in met het voorstel. Als dat bij jullie de traditie is, dan gaan we daarin mee. Ze gaan terug en zeggen tegen de mannen van de stad: Jakob en zijn zonen zijn vredelievende mensen. Zij stellen een besnijdenis voor, dat is hun gewoonte. Laten we ze ter wille zijn en het gewoon doen. Dan blijven ze bij ons en wordt hun rijkdom ook onze rijkdom. We worden er niet slechter van.

Alle mannen geven gehoor aan de oproep van Hemor en Sichem: zij worden allemaal besneden. Dat is geen sinecure voor een volwassen man, dat levert hevige

pijnen op. Na drie dagen hebben ze allemaal koorts en liggen ze machteloos in bed.

Gruwelijke geweld

Simeon en Levi maken dan gruwelijk misbruik van deze situatie. Zij doden alle (weerloze) mannen, halen Dina terug en plunderen alles. De vrouwen en kinderen maken ze tot slaven, het vee nemen ze mee en ze roven de huizen helemaal leeg.

Wat een schande voor Jakob! Hij heeft recentelijk een altaar opgericht en de naam des Heren over het land uitgeroepen. En dan nu dit...

Jakob maakt Simeon en Levi verwijten: Jullie hebben mij in het ongeluk gestort, zegt hij, want jullie hebben mij een slechte naam bezorgd bij de inwoners van dit land. Ja, dan *spreekt* Jakob. Maar dan is het te laat. Dan is het al gebeurd.

Geest van onverschilligheid

Wat doen Simeon en Levi? Zij halen hun schouders op en trekken zich er niets van aan. Daar heb je weer dat 'onverschillige'. Je ziet de geest vanuit het voorgeslacht in deze jongens naar voren komen: eerst listig en sluw, dan wreed en onverschillig. Ze verdedigen zich door te zeggen: **moeten we onze zuster als een hoer laten behandelen?**

Wat een afschuwelijke situatie. Jakob is nog niet van de werkingen van die occulte geesten af. Zulke geesten blijven het proberen. Rechtstreeks in je eigen hemel, of zoals nu via je kinderen, via volwassen zonen die je niet meer kunt terechtwijzen. Met maar één bedoeling: om jou alle moed te laten verliezen. Om jou het bijltje er bij neer te laten gooien. Om jou je nieuwe naam te laten vergeten...

Dieptepunt

Je leest het op meerdere plaatsen in de bijbel: na grote overwinningen volgen vaak nederlagen, na geestelijke hoogtepunten komen dieptepunten voor. Niet dat je daar zelf direct schuld aan hebt, maar het gebeurt wel. Om moedeloos van te worden... ik vermoed dat Jakob eronder geleden heeft.

God is trouw

Wordt God ook moedeloos? Nee. Dat gebeurt nooit, dat kent God niet... Hij wil altijd verder en ziet ook altijd mogelijkheden. Na zo'n dieptepunt wil Hij je opnieuw *omhoog* voeren.

Wat doet God? Hij roept Jakob om weg te trekken uit Sichem. Ga naar Betel, naar de plaats waar Ik je al eerder heb ontmoet en klim opnieuw tot Mij op. God blijft trouw, door alles heen. Hij wil zijn werk in het geslacht van Abraham, Isaak en Jakob voortzetten. Jakob mag verder en zich meer en meer als 'Israël' gaan gedragen. Door zelf in dat goede spoor dóór te gaan mag hij zijn zonen vóór blijven gaan, ondanks hun onverschillige, bedrieglijke en weerspannige gedrag. Uiteindelijk vindt God ook in Jakobs zonen mensen in wie Hij Zich kan manifesteren. Denk maar aan Jozef, en later ook nog eens aan Juda (*wordt vervolgd*).

LIEDEREN om te luisteren of mee te zingen

Door Henk Verbeek

Doordat ik deze rubriek mag maken combineer ik dat meteen met het op YouTube plaatsen van de genoemde liederen. *Daardoor is het ook mogelijk dat een gemeente daarvan gebruik kan maken door de YouTube video te projecteren in de dienst en er dan met elkaar bij mee te zingen. Mooi toch?*

Al doende kwam ik er achter dat sommige Kapelklanken-liederen al lang niet meer gezongen zijn. Daarom hierbij een aantal die ooit in de gemeente zijn opgenomen: B.v. [Lied 116](#) (Ik loof en aanbid U, Here). Daar staat boven 'Oneindig groot'. Later heeft men het refrein, na couplet 1, verwijderd. Dan [Lied 27](#) (Heer mijn God, ik wil U danken) dat op een zangavond in Driebergen gebracht werd. Inmiddels is het 'Gij' vervangen door 'U'.

Tenslotte twee, lang niet gezongen, blijde liederen: [Lied 103](#) ('k Ben 't eigendom van Jezus) en [Lied 115](#) ('k Ben zo blij, omdat ik zingen kan). Er zijn er beslist meer die lang niet gezongen zijn maar die komen vast nog wel een volgende keer.

Laten wij juichen voor God, onze Here
met onze stem Hem vereren.
Loof Hem, prijs Hem, eer Hem,
want Hij is het waard.

EEN BEKNOPT BESPIEGELING OVER DE EINDTIJD

Korte, fragmentarische aantekeningen bij de boodschap op 14-09-2025 in de VEG Kampen als basis voor de prediking die veel uitgebreider was (maar waarvan de opname is mislukt).

Door Jaap Klut (IJmuiden)

Jaap en zijn oudgedienden in het volle evangelie. Sommigen zullen hen nog uit vroeger dagen kennen vanuit de VEG in Santpoort, toen Jochem Bronsveld voorganger daar was en waar Jaap ook ooit het koor dirigeerde en ook jeugdleider en oudste is geweest. En zijn muzikaliteit blijkt nog als hij - vaste prik - vanachter de piano een zelfgemaakt lied zingt na zijn boodschap als gastspreker in de VEG Kampen. Ondanks zijn hoge leeftijd van 92 jaar is Jaap vitaal en fris in de geest en brengt hij nog steeds de volle boodschap die hem lief geworden is, niet alleen in Kampen, maar ook in het Noord-Hollandse, waar het echtpaar in een gemeente in IJmuiden is. Gerrit en Christiana van de Velde uit Kampen hebben een vriendschap van jaren her met Jaap en Sonnie. Die dateert uit de begintijd van de Bijbelschool Santpoort. Ik hoop dat u meedenkt tussen de regels door en dat u een zegen ontvangt van de Heer met wat Jaap hier te berde brengt tot opbouw (red.).

Jaap en Sonnie Klut (65 jaar getrouwd)

Menselijke vergankelijkheid

Er is verschil tussen tijd en eeuwigheid. Wij leven hier in het tijdelijke. Aan alles komt een eind. Het refrein van het oude Joh. de Heer-lied 166 zegt het zo: *'Niets is hier blijvend. Alles hoe schoon ook zal eenmaal vergaan'*. Het vergankelijke is in een voortdurende strijd met de tijd.

Er komt een oordeel over ieder mens

Het leven van de mens is eindig. Het is een universele waarheid die duidelijk is: *'En zoals het de mensen*

beschikt is dat zij één keer moeten sterven en dat daarna het oordeel volgt' Hebr. 9:27.

Het evangelie zegt: de dood is overwonnen

Maar het evangelie heeft een ANTWOORD. DE DOOD IS OVERWONNEN. De Zoon van God heeft ons gezegd: *25 Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, 26 en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven; gelooft gij dat?* Johannes 11:25-26. Het volgen van Jezus brengt een belofte van EEUWIG LEVEN.

Wat de eindtijd is

Het begrip 'eindtijd' wil zeggen: de tijd tussen de eerste en de tweede komst van Jezus. In dat tijdperk leven we. Als wij spreken over de eindtijd is dat meestal over de manier waarop dit tijdperk aan zijn einde komt. Gelovigen geven daarbij vaak meer aandacht aan de weëen, dan aan het NIEUWE LEVEN, het eeuwige, onvernietigbare leven, dat immers dwars door alle strijd en moeite heen tevoorschijn komt en standhoudt.

De strijd in de hemelse gewesten bij Daniël

Daniël heeft bij God om informatie gevraagd over de toekomst. In de laatste hoofdstukken van Daniël worden de antwoorden van God weergegeven. Wanneer een engel in een visioen Daniël laat weten, dat hij drie weken werd tegengehouden door *'de vorst van Perzië'* (Daniël 10). Die zou pas na hulp van een andere engel wijken, zodat deze aan Daniël de boodschap kon brengen. *Het betekent dus geestelijke strijd tegen onzichtbare machten en krachten.* Het is in feite de geest van de wereld contra de Geest van God. Het laatste vers luidt: *Maar gij, ga het einde tegen, en gij zult rusten en opstaan tot uw bestemming aan het einde der dagen* - Daniël 12:13.

Onze opstanding bij de wederkomst en het vestigen van Gods Koninkrijk op aarde

Opstaan tot uw bestemming. De gelovigen, die 'in Christus' gestorven zijn, zullen bij de wederkomst van Christus opstaan tot hun bestemming. Christus komt om een nieuwe hemel en een nieuwe aarde te vestigen, om die tot vernieuwd bestaan op te roepen. De bestemming van de mens is, om als beeld van GOD de Schepper, deel te zijn van die nieuwe schepping. Een volmaakt beeld, dat is een zuivere en gave afbeelding als uitdrukking van de EEUWIGE.

Proces in de eindtijd van twee soorten ontwikkeling

De eindtijd - in het bijzonder het laatste stukje van deze periode - wordt in de Bijbel beschreven als een tijd waar de gevolgen van de zonde en de aanwezigheid van het kwade, zichtbaar worden en zich verheven.

Openbaring 22:11:

11Wie onrecht doet, hij doe nog meer onrecht; wie vuil is, hij worde nog vuiler; wie rechtvaardig is, hij bewijze nog meer rechtvaardigheid; wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd.

Het verschil wordt steeds duidelijker tussen wat steeds meer bij God hoort en wat zich steeds meer van Hem losmaakt.

Teken van de eindtijd: dwalingen en valse christussen

Wanneer de leerlingen aan Jezus vragen wanneer deze dingen zullen plaatsvinden, geeft Jezus als antwoord:

Matt. 24:5: ***Zie toe dat niemand u verleide! Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden.***

Dwaalleer en valse christussen zijn een teken van de eindtijd. Een leeuw is altijd op zoek naar een makkelijke prooi, de zwakke dieren, die slecht opletten. Daarom is sterk in een vast geloof zijn en waakzaam blijven door een verlichte geest van groot belang, om weerstand te kunnen bieden tegen de verleiders, ook als die zich vroom voordoen.

We ontkomen niet aan het lijden

1 Petrus 5:10:

Doch de God van alle genade, die u in Christus geroepen heeft tot zijn eeuwige heerlijkheid, Hij zal u, na een korte tijd van lijden, volmaken, bevestigen, sterken en grondvesten.

We zien dat het lijden noodzakelijk en onvermijdelijk is, want de boze zit niet stil. Voor ons houdt dit het louteren en zuiveren in van ons leven, terwijl de strijd tussen vlees en Geest gaande is en wij niet zullen voldoen aan de begeerte van het vlees.

De opnameleer zet christenen op het verkeerde been

Jezus geeft ook als kenmerk van de laatste dagen: *verdrukkingen*, zo ernstig als nooit tevoren! Nu zijn er mensen die hebben uitgevonden, dat de gelovigen vooraf worden opgenomen in de hemelse veiligheid. Ik kan dat niet in de Bijbel terugvinden. Wel vind ik deze

opvatting gevaarlijk, alsof de gelovigen minder waakzaam of minder voorbereid behoeven te zijn.

In de verdrukking sterker worden om het te doorstaan

Ik geloof wel, dat de verdrukking een zeker louteringsvuur is voor het volk van God, want te midden van die strijd zullen ze geestelijk sterker worden. De kracht van Gods Geest in ons neemt toe.

Twee voorbeelden uit gelijkenissen van Jezus

De voorbeelden die Jezus geeft in gelijkenissen zijn bijvoorbeeld:

- Tien meisjes wachten met reserveolie op de bruidegom om Hem te begeleiden naar de bruiloftszaal. Vijf meisjes zonder olie in hun kruik missen echter hun bestemming.
- Medewerkers krijgen talenten. Na verloop van tijd wordt er rekenschap gevraagd: wat heb je met jouw talenten gedaan? Heb je erbij verdiend, of heb je het alleen maar bewaard? Wat is jouw opbrengst voor de Meester? Luie, onoplettende knechten, worden afgewezen. Het gaat erom werkzaam te zijn met de talenten, om niet afgewezen te worden. God heeft jou gaven toevertrouwd, om ermee te werken voor Hem.

Bewust biddend leven is een keuze die je maakt

God heeft respect voor de eigen wil van ieder mens. Hij dringt niets op. Je moet erom vragen. Gebed is nodig, dat is omgaan met de levende God.

Een schets van de eindtijd in 2 Tim. 3

Om een schets te geven van de eindtijd geeft de apostel Paulus in 2 Timotheüs 3 een overzicht. Lees 2 Tim. 3:1-5:

Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen: want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar onheilig, liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar, afkerig van het goede verraderlijk, roekeloos, opgeblazen, met meer liefde voor genot dan voor God, die met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochend hebben; houd ook dezen op een afstand.

God is bezorgd over de mens die het door Hem verleende mandaat verkeerd gebruikt. Hij zegt ook tegen ons: Waar ben je mee bezig? Wat geef je aandacht? Wat is jouw echte DOEL? Waar streef je naar?

Een kernpunt uit het boek Openbaring

Het eindtijdsboek, de Openbaring aan Johannes, wordt algemeen als het beste informatie gevende geschrift gezien. Opvallend bij dit troostboek voor de gemeente, is de symbolische orde in de samenstelling. Nu een kort overzicht van die indeling:

- Openbaring 1- inleiding/
- Openb. 2-3, de 7 gemeenten/
- Openb. 4-7, de 7 zegels/
- Openb. 8-11, de 7 bazuinen/
- Openb. 12-14, de 7 personages/ (vrouw, draak of slang, mannelijke zoon, Michaël, beest uit de zee, beest uit de aarde, Lam).
- Openb. 15-18, de 7 schalen/
- Openb. 19-22, de voleinding.

Wij gaan alle voorafgaande gebeurtenissen en voor de wereld te doorstane veranderingen niet behandelen, maar slechts enkele hoofdlijnen geven. Eén ding is wel duidelijk: **dat de zichtbare wereld wordt gestuurd vanuit de onzichtbare wereld.**

Voor ons is de laatste periode het meest interessant, dat is wat we lezen in Openbaring 19 tot 22.

Openbaring 19:7-8

„Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereed-gemaakt; en haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen.

De bruiloft van het Lam

De tijd is nu aangebroken voor de bruiloft van het Lam, Jezus de Leeuw van Juda, de Koning der Koningen, heeft een vrouw, een beeld van de gemeente (Efeziërs 5:20-23, 29-32) gekozen.

De verbintenis zal worden gesloten, een feestelijk feit, waarin hemel en aarde zich mogen verheugen.

De zich gereedmakende vrouw

De vrouw, dat is de gemeente, heeft zich gereed gemaakt. Velen zijn blij gered te zijn en dat is ook geweldig, maar zijn verstaan niet de roeping om zich gereed te maken. Hoe ziet ze er daardoor uit? **‘Blinkend en smetteloos, dat zijn de rechtvaardige daden der heiligen.’**

We kunnen ons afvragen: zou de Heer soms wachten tot de gemeente dat volwassen stadium heeft bereikt? Ik denk dat zeker. **Haar is gegeven...zich te kleden...** Zien wij wel wat ons van Godswege is aangereikt? Waartoe God de Vader zijn kinderen heeft opgeleid in de school

van de heilige Geest?! Zijn wij bezig om te weven aan het kleed van de gerechtigheid om bij Jezus te passen?

Jezus komt in en vervolgens ook met de Zijnen

2 Tess. 1:10:

Wanneer Hij komt, om op die dag verheerlijkt te worden IN zijn heiligen en met verbazing aanschouwd te worden IN allen, die tot geloof gekomen zijn; want ons getuigenis heeft geloof gevonden bij u.

Hier zien we duidelijk dat Jezus eerst komende is *in* Zijn heiligen, voordat Hij kan komen *met* de Zijnen- 1 Tess. 3:13.

Het leger van de Zoon met de zonen wint de eindslag

Het hemelse leger van Jezus met de Zijnen voert oorlog met de aardse machthebbers (Openb. 19:11-19). Kan God met jou de oorlog winnen? Het beest en de valse profeet of antichrist worden gegrepen en levend in de poel van vuur geworpen en hun trawanten worden gedood (Openb. 19:20-21).

Wat er gebeurt in de laatste fase kort geduid

De satan wordt gebonden en in de afgrond geworpen (Openb. 20:1-3). Jezus regeert duizend jaren, ook de martelaren staan op om met Hem te heersen (Openb. 20:4-6).

Daarna wordt de duivel losgelaten, om zijn aanhang te verzamelen om vervolgens strijd te voeren tegen de heiligen. Dit leger wordt door vuur uit de hemel verteerd en alle betrokkenen worden in de poel van vuur en zwavel geworpen, om daar eeuwig gepijnigd te worden (Openb. 20:7-10).

Dan komt de grote witte troon en de opstanding van alle gestorvenen en vindt het laatste oordeel plaats (Openb. 20:11 vv). Dat is de definitieve scheiding tussen goed en kwaad. De dood en het dodenrijk worden nu ook in de poel van vuur geworpen (Openb. 20:14). Wie niet in het boek des levens staat, wordt in het vuur geworpen (Openb. 20:15).

Vervolgens lezen we: **Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde** - Openbaring 21:1.

Opstaan tot uw bestemming

Daniël hoorde het al zeggen: Opstaan tot uw bestemming... Deze bestemming die God aan de mens geeft, is de voltooiing van de door God bedoelde hemel en aarde die gereinigd en gezuiverd is van de machten van het kwaad. Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Alle vormen van duisternis, wetteloosheid en goddeloosheid zijn verdwenen. Alles is doortrokken van Gods aanwezigheid. Dan zal Hij zijn: **alles in allen!**

God zal alles in allen zijn

De eindtijd is dus het begin van een compleet nieuwe periode voor de mensheid. Het zal het einde betekenen van alles wat God heeft afgewezen. Want het zal een schepping zijn waarbij God uiteindelijk zal zijn: alles in allen (1 Kor. 15:28).

Ons geloof overwint de wereld

Het koninkrijk Gods krijgt gestalte op aarde, de hemelse roeping wordt gerealiseerd, de Heer verwacht daarbij van ons geloof en gehoorzaamheid. Ons geloof overwint de wereld (1 Joh. 5:4). Laat daarom de geest van de wereld niet toe in je hart en je huis. Bereid je toe voor Hem!

Vorige week kregen we de boodschap, dat we moesten vasten door de banden met de goddeloosheid te verbreken (Jesaja 58). Dus: los komen van de geest van de afgrond en vol te worden van de Geest van Christus. Dit is wat de wereld overwint: uw geloof. Niet een twijfelachtige hoop, maar een vast vertrouwen in Gods WOORD en in Jezus, onze Heer.

Tot uw bestemming komen, dat betekent: heerlijkheid en zuiverheid, door naar Gods beeld herschapen te worden. Dat gebeurt door Gods kracht, Zijn Geest.

Door de grote verdrukking heen tot heerlijkheid

Er komt een tijd van grote verdrukking voor de kinderen van God. Het vuur van de beproeving komt. De reiniging en heiliging is nodig, de vrouw, dus de gemeente, heeft zich gereed gemaakt, ze bereidt zich voor op de heerlijke vereniging met Jezus, Gods Zoon. Om samen met Hem in de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde onze bestemming te genieten tot eer van God, onze Herschepper.

Hierbij een andere boodschap van Jaap Klut in de VEG Kampen over 'Het Vaderhuis' waarbij Jaap dit begrip in het heden aan de orde brengt en niet zoals vaak gebeurt dat men dit als enkel toekomstmuziek beschouwt (red.).

EEN LIGDEKEN MET EEN BOODSCHAP

Van flashback naar flashforward

Door Zeina Bassa-Dafesh

We hebben het eerder gehad over hoe dichtbij Jezus is: Hij leeft in ons. Maar wist je dat jij óók bij Hém bent? Niet pas later, maar nu al. Dat is misschien even wennen om te beseffen, maar het verandert alles. In dit

artikel neem ik je mee in die ontdekking: wat het betekent om te leven als hemelburger. Gewoon midden in je dagelijkse leven, met je voeten op aarde en je hart bij de Koning.

Flashforward – Jij bent daar, niet hier

Laatst kwam mijn schoonvader op bezoek met een cadeau. Hij glimlachte geheimzinnig en zei: "Ik heb iets leuks voor je meegenomen." Ik maakte het open, en wat zat erin? Een groot ligdeken met een hondenkop erop! Ik moest lachen, maar tegelijk dacht ik: God heeft humor. Alsof Hij zei: "Zeina, ga dóór met knielen." Dus ik zette de deken naast mijn bed. En elke keer als ik daar kniel, herinnert het me eraan:

- De vijand hoort onder mijn voeten.
- Niet omdat ik zo sterk ben, maar omdat Jezus al gewonnen heeft en ik Hem daarin navolg.

De God van de vrede zal de satan spoedig onder uw voeten verpletteren. (Romeinen 16:20)

Voor de troon van God

Stel je dit eens voor. Je knielt naast je bed. Je sluit je ogen. En ineens ... je bent niet meer in je kamer. Je staat voor de troon van de levende God. Duizenden engelen zingen. Het licht is zo puur dat je hart ervan klopt. Weet je wat? Dat is geen droom. Dat is realiteit. Elke keer dat je bidt, ben je niet 'hier op aarde'. Je geest functioneert in de hemel.

Ons burgerschap is in de hemel. (Filippenzen 3:20)

U bent genaderd tot de berg Sion, de stad van de levende God. (Hebreeënen 12:22)

Let op: er staat niet 'u zult nader komen', maar 'u bent genaderd.' Je bent er al — in Christus.

Stop met terugspoelen

Toch voelt het soms niet zo hemels. Want eerlijk gezegd: de aarde trekt. Er is school, werk, ruzie, sociale druk, zorgen. En dan zijn er nog die flashbacks. Ken je dat? Je ligt in bed en speelt een gesprek opnieuw af. Wat je zei. Wat je had willen zeggen. Soms voel je het nog in je buik — dat moment van pijn of spijt. Maar God zegt: **Denk niet aan wat vroeger gebeurd is. Zie, ik ga iets nieuws doen. (Jesaja 43:18-19)**

Stop met terugspoelen naar flashbacks

De duivel leeft van oude beelden. Hij kan niets nieuws maken. Maar God, die maakt wél nieuw. Hij zegt: 'Kijk vooruit. Ik schrijf iets nieuws over jouw leven.'

Flashforward – Hemelburger

Weet je wat beter is dan flashbacks? Flashforwards. Kijk niet terug naar wat was, maar vooruit naar wat komt. Je bent een hemelburger. Dat betekent: je leeft hier, maar je hoort dáár. Je zit nog in klas, op werk, in de bus... maar geestelijk zit je naast Jezus. *Hij heeft ons met Christus levend gemaakt en met Hem een plaats gegeven in de hemelse gewesten. (Efeziërs 2:5-6)*

Jij, nu al, bij Hem. Niet omdat jij omhoog bent geklommen, maar omdat Hij jou daar heeft gezet.

Do Not Disturb

Hoe houd je dit vast? Maak elke dag een Do Not Disturb-moment. Niet: 'Ik moet stille tijd doen.' Maar: 'Ik stap even de hemel binnen.' Kniel. Adem rustig. Besef:

- Ik ben niet in mijn kamer. Ik sta voor de troon van God.
- Ik praat niet tegen mezelf. Ik spreek met de Koning.
- Ik ben niet alleen. Duizenden engelen prijzen mee.

Laat alles even los. Zet je telefoon op stil. Zeg tegen God: "Heer, wilt U mijn flashforward schrijven?"

Vergeet niet waar de vijand hoort

En als de strijd komt — want die komt — kijk dan naar beneden. Daar hoort hij. Onder je voeten. De Bijbel zegt dat God alles onder de voeten van Jezus heeft gesteld, en dat wij als Zijn lichaam delen in die overwinning (Efeziërs 1:22). De overwinning van Jezus is ook jouw overwinning. Dus als je een ligdeken ooit ziet 😊 of aan deze boodschap denkt. Zeg dan tegen jezelf: "Ik ben daar. Niet hier. Ik leef in Zijn overwinning."

Denk er eens over na

- Waar blijf jij soms hangen in flashbacks?
- Wat verandert er als je weet: 'Ik kniel niet op aarde, maar in de hemel'?
- Welke flashforward mag God deze week in jouw leven schrijven?
- Hoe kun jij je eigen Do Not Disturb-moment maken?

Slot

We zijn niet onderweg naar de hemel... we zijn er al mee verbonden. Dus leef als wie je bent: Een kind van God. Een hemelburger. Een overwinnaar in Christus.

De waarheid zal je vrijmaken (Johannes 8:32).

Welkom in de hemelstad!

VEERKRACHT - Getuigenis van Marco Bouman

Eind 2019 nam mijn leven plotseling een totaal andere wending. Mijn vrouw, met wie ik al ruim 25 jaar gelukkig getrouwd dacht te zijn, wilde scheiden.

Blijkbaar had ik een hoop signalen gemist van haar, waardoor we uit elkaar waren gegroeid. Dat is extra jammer, als je bedenkt dat voor ons beiden Jezus Christus de basis was voor ons huwelijk. Voor onze kinderen was de schok van de scheiding groot. Ze zijn beiden door diepe dalen gegaan, maar hebben gelukkig uiteindelijk de weg omhoog weer gevonden.

Mijn leven stond dus op zijn kop. Wat niet handig was, was dat ik tegelijk een nieuwe baan had gekregen bij de meldkamer 112. Door mijn emotionele instabiliteit in die periode én Corona wat ging rondwaren, stond ik na een dikke maand weer op straat. Dát voelde pas echt als een amputatie. Wie ben ik zonder baan? Doe ik er nog wel toe? Wie is Jezus voor me? *Heer, die baan op de meldkamer, die had U toch op mijn pad gebracht? Waarom mislukte het dan?*

Bizar genoeg had ik ondertussen ook een nieuwe relatie gekregen, terwijl ik voor de wet nog getrouwd was. De timing was op zijn minst ongelukkig, vooral voor mijn kinderen die hun vader ineens met een andere vrouw zagen. Juist daarom hebben mijn aanstaande vrouw en ik het bewust rustig aangedaan. Ik heb gevraagd aan hun of ik met deze vrouw mocht trouwen en na hun akkoord hebben we gewacht met trouwen tot de jongste 18 jaar oud zou zijn. Niettemin heb ik juist van gelovigen veel veroordeling ervaren. Ik heb nooit om toestemming gevraagd, maar een simpel 'Hoe gaat het nou met je?' had wel fijn geweest. Ik was en ben een broer van hen. Die steun je door dik en dun, ook al ben je het niet in alles eens met wat hij doet. Een aantal niet-gelovige vrienden had dat veel beter door en van hen heb ik juist veel steun gehad.

Ik wilde zo snel mogelijk weer werk hebben en solliciteerde me suf. Boven alles hield ik mezelf voor, dat God zou voorzien en dankte ik Hem voor de baan die op mijn pad zou komen, terwijl het afwijzingen regende. Zoals Broeder Van den Brink ooit zei 'op koud geloof', terwijl ik me niet zelden moedeloos voelde. Ik zat ondertussen in de Evangelie Gemeente Zeist en daar zit een aantal mensen die anderen helpen om weer een baan te vinden. Heel praktisch christendom dus. Van één van

hen kreeg ik de tip om bij een afwijzing niet te vragen *waarom* ik was afgewezen, maar te vragen of ik dingen *anders* had kunnen doen. Die handelwijze leverde uiteindelijk een baan op bij het Openbaar Ministerie, waar ik jaren daarvoor werkzaam was geweest.

Het klikte echter tot twee keer toe niet met een collega en ik deed mijn werk ook niet goed blijkbaar. Heer, als dit van u is, waarom lukt het dan niet? Ligt het aan mijn autisme – zij het lichte vorm van – dat ik de afstemming mis? Wil ik te snel? Best een valkuil van mij. Je moet soms ook een beetje mazzel hebben met de mensen om je heen. Maar steeds weer de vraag: *Jezus, welke weg wilt u dat ik ga? Versta ik Uw stem wel goed?*

Daarna volgde via omwegen een promotie naar het OM Zwolle en ook daar weer collega's die zeiden dat ik het niet in me had, dat ik niet goed genoeg was. Verwerping soms in lijfelijke vorm. En toch wist ik dat ik dit werk wel kon, hetgeen op het eind ook bevestigd werd door een collega die mij op het laatst begeleidde: ik was toch niet gek. De aanklager blijft vaak op je inbeuken, zie je nou wel? Toen mijn moeder 45 jaar oud was raakte ze zwanger van mij. Ze had al twee dochters van 18 en 20 toen ik geboren werd in 1965. Ze heeft me veel later verteld, dat ze het heel naar vond, dat ze weer zwanger was. Dingen uitgesproken over mij in haar buik die niet goed waren. Zoiets kan doorwerken in het leven van een kind, zoals het – denk ik – ook bij mij heeft gedaan. Uiteraard heb ik mijn moeder vergeven. Dankzij Gods genade en de visie binnen het volle evangelie over het mensbeeld ben ik erachter gekomen wat de werkelijke *werkingen* zijn die *daarachter* zitten en dat ik oké ben zoals ik ben. Dit is een proces dat je moet blijven bevechten. Nooit schansen laten ontstaan en laten nestelen in je gedachten. Ik ben geschapen naar Gods volmaakte beeld. Punt uit. En dat steeds weer hardop belijden.

En toen kwam ik te werken bij de IND, als Medewerker aanmeldproces. Ik werd opgeleid om asielzoekers te interviewen. En wonderlijk genoeg past deze functie prima bij me. Elk land heeft weer zijn eigen benaderingswijze en dat geldt dus ook voor de mensen die er vandaan komen. Ondanks mijn lichte vorm van autisme weet ik in interviews prima emoties te onderkennen, maar ook door te vragen en te schakelen als de antwoorden daar aanleiding toe geven. Niet iedereen heeft zuivere motieven en ik ben alert op signalen die onze nationale veiligheid kunnen raken. Boven alles ervaar ik Jezus bij elk interview naast mij, om de betrokkene en de tolk die er altijd bij zit Zijn klimaat te laten ervaren. Ik zie de asielzoekers als mensen die er niet voor gekozen hebben, waar hun wieg heeft

gestaan. Ik neem geen beslissing of ze mogen blijven, maar breng hun leven en reis in kaart tot aan hun komst naar Nederland. Daar zitten zeker ook genoeg christenen bij. Ik ervaar de liefde naar de meeste mensen die ik interview en stel ze zoveel mogelijk op hun gemak. Maar ook bij deze werkgever laat de geest van verwerping niet los en heb ik een moeilijke periode gekend. Boven alles ervaar ik de kracht en de helende werking van Gods Geest in mij, ook van autisme, waardoor ik veel fijngevoeliger ben geworden.

Mijn vrouw en ik zitten nu in een gemeente in Epe en we wonen in Twello. Ik heb door de scheiding een hoop broers en zussen verloren, ook mijn bloedeigen zussen die geen contact meer met mij willen en nergens op reageren, waardoor ik dit los moest laten. Niets heeft me in mijn leven zo gekwetst als juist dit. Maar moet ik me dan maar gekwetst blijven voelen? Och arme ik? *Of kies ik ervoor de ander te vergeven en vooruit te gaan en Jezus de ruimte te geven om Zijn helende werk in mij te doen?* Dacht het wel, hoe moeilijk het ook soms nog is. Aan de andere kant heb ik ook een hoop broers en zussen ervoor teruggekregen. Ik ben prima zoals ik ben, met al mijn eigen – aardigheden. Ik kan uitstekend naar mezelf kijken en ben de eerste om toe te geven als ik dingen anders had moeten doen. Ik richt me op Jezus, elke dag. En door zijn Hem vindt elke dag een stukje herstel plaats.

Toen wij trouwden in 2023 voor God, was mijn lied *'Een vreugdezang vol lof voor onze God'* met daarbij het refrein *'Het zal gezien worden, de overwinning, Gods leven komt in mij openbaar. Het zal erkend worden, dat Jezus Heer is!'* Dat lied heeft me enorm veel kracht gegeven, en nog doet het dat. Dwars door alle shit heen belijden dat Jezus Koning is, dat het allemaal wél meer dan goed zal komen. Hij is erbij, elke dag, met elk gesprek. Nochtans kleun ik soms mis. Nooit bewust, maar dan nog mag ik weten dat ik een geliefde zoon van God ben.

Kortgeleden hebben mijn ex-vrouw en ik elkaar weer ontmoet en zonder verwijten met elkaar gesproken. Allebei hebben we erkend, dat we dingen in onze relatie anders hadden moeten doen. Hopelijk leidt dit gesprek ertoe, dat het contact in de toekomst voor onze gezamenlijke kinderen wat soepeler gaat, dat zal hun zeker ten goede komen.

Ik ben God vooral dankbaar voor alles wat hij dagelijks geeft, dat ik steeds beter de stem van Gods Geest versta. God voorziet en Hij weet wat ik nodig heb. En tegelijk denk ik aan Paulus' woorden: Uw genade is mij genoeg. Aan Hem alle eer, elke dag!

GEDICHT

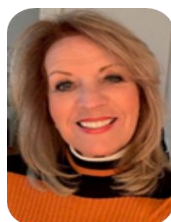

En God, Hij zorgt voor het gewónde,
het kloppende hárt... van deze wereld!
Hij stúúrt geen ziekten, oorlog
en nood... Hij stúúrt geen pijn.
Maar Hij stuurde Jézus de Verlosser
en Hersteller van wónden...
die geslágen zijn!

Want Jezus leeft en Hij spreekt:
'Mijn geliefd kind... vréés niet
want ...er breekt een níeuwe dag aan!
Een DAG mijn kind, van hóóp,
een DAG... zonder enige tráán!
Een DAG van visie en mógelijkheden...
een nieuwe dag voor jou, omdat Ik van je hóu!'

'Dus láát angst niet overwinnen, mijn kind
maar vertrouw volkómen op Mij,
Ik zál je niet verlaten want... Ik ben er altijd bij!
Ik omring je mijn kind en beschérm je
dus leef met Mij en vréés niet meer...
omdat Ik jouw Schuilplaats ben
én.... jouw liefdevolle Heer!'

Hanny Laurita

MEDEDELINGEN

- Uiterste datum indienen kopij is **op 12-12** voor no. 12 van jaargang 4, **december 2025**. **Verschi**ning: **ongeveer 20-23 december**.
- In het volgende nummer o.a. weer een artikel van Pieter van Berkel, een kerstartikel van Ronald Kemp, een zendingsupdate uit Congo van Ingeborg Bahozi-Zoet, opnieuw een Israël-gerelateerd artikel van Piet Guijt, een stuk van Pieter-Floor Bassa over 'Op wie lijk jij eigenlijk?' en het slotdeel (3) van de serie van Jildert de Boer.

WEBSITES

die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen: <https://www.hoger-op.nl/gemeenten> (17x)
<https://www.hoger-op.nl/links> (13x)

COLOFON

Doel:

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven: Aan de samenbinding van gemeenten die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het volledige evangelie) willen uitdragen Daarnaast geeft het impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei van jong en oud. We beogen de verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website.

Index en trefwoordenregister

Index

Trefwoordenlijst

Bijgewerkt tot 21-10-2025

Liederen

<https://www.youtube.com/playlist?list=PLjBZGSolNxIH5HZw9Xk5u7cdbgbkdOZQy>

Kapelklanken liederen (goede kwaliteit).

https://www.youtube.com/playlist?list=PLM2JJslUjgYVWz1rY2ab4dA_P9EFvp3zT Breekt uit in gejuich liederen (matige tot redelijke kwaliteit).

Redactie:

Jildert de Boer

E-mail: redactie@hoger-op.nl

Tel. 06-27269342

Vormgeving:

Henk Verbeek

TEKST HOGER-OP LASTIG LEESBAAR?

Maak de tekst groter door je wielte te rollen. Dus Control + wielte.